

Ezgi Esra Durğut

1995 yılında Giresun'un Şebinkarahisar ilçesinde doğdu. Öğretmen bir ailenin ilk çocuğu olarak başladığı yolculuğuna Anamur'da devam etti. Lisede yazdığı "Kalpler de Duyar" adlı kısa film senaryosu ile Bahçeşehir Üniversitesi'nin düzenlediği kısa film yarışmasında en iyi senaryo dalında finale kaldı.

2013 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne başladı. Öğrencilik yıllarında "Dokuz Eylül Tıp Oyuncuları" bünyesinde aktif olarak tiyatro sahnesinde yer aldı. 2019 yılında yardımcı yönetmenliğini yaptığı "Kırmızı Bilye" kısa filmiyle 4. Kan Film Festivali'nde ilk 10 finalist arasında yer aldı.

Şiirleri, 2020–2021 yılları arasında *Kara Yılık* ve *Betik* edebiyat dergilerinde yayımlandı. 2025 yılına kadar yayın hayatını sürdüren *Mornota* adlı dijital edebiyat platformunda ise düzenli olarak yazmaya devam etti.

2020 yılında Marmaris'te başladığı hekimlik mesleğine hâlen devam etmektedir.

Sevilerim Hakkında Karalama

Ezgi Esra Durğut



Şiir Antoloji Yayınları©

www.siirantoloji.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Ahmet Güler

Sayfa Tasarım: Senem Yıldırım

Kapak Tasarım: Senem Yıldırım

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Ekim 2025

ISBN: 978-605-7137-47-0

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlarına devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

SEVİLERİM HAKKINDA KARALAMA

Ezgi Esra Durğut



İÇİNDEKİLER

ÂDEM'İN DOĞUŞU	11
AH	12
MARIA PUDER	14
YİTİRMEK	16
CEVAPSIZ	17
ÇÜRÜMÜŞ BEDENLERE AĞIT	18
BİR KOZANIN YIRTILIŞI	19
DÖNEMEYECEĞİN KADAR	21
SAVRULMAK ÜZERİNE	22
YOK	24
YAKARIŞ	26
YANILGI	32
BİR RÜYANIN SAYIKLAMALARI	33
LETHE'YE SUSAMAK	34
RÜYA	35
YİTİK ARAYIŞ	37
UNUTULANLAR LİSTESİ	38
YILLARCA AŞK	39
AMNEZİ	40
DUYGUSAL PARESTEZİ	41
İNSAN HASRETTEYKEN	42
KORKAK	44
MUTLAK VE AŞIRI	45

ÖDEŞME	46
ATEŞ	47
SEVDA'N	48
KUSUR	50
PİRAYE.....	52
SEBEBİM	54
KAVUŞMA	55
CEVAP.....	56
BİTMEK ÜZERİNE	57
DARLIK MESELESİ	58
ÖNEM'SİZ	59
BIÇAK KOLEKSİYONCUSU	60
AKHERON	61
UÇURUM	62
ECHO	63
YAŞAM.....	64
İLK VEDA, ELVEDA	65
VEDA.....	67
DİRİLMEK ÜZERİNE.....	68
KEFARET	69
BİRE DAVET	70
ANDROMEDA	71
AURORA.....	73
AYIN ŞAVKI	77
TURUNCU YAPRAKLAR	79
ÜÇ YİRMİ BEŞ.....	81

ÜÇ ELMA.....	84
BİR NEFES UMUT	86
DÜN.....	88
ÇAĞRI	89
BEKLEYİCİ.....	90
16.02.25.....	91
3X1	93
ZAMAN.....	94
VUSLAT VE VEDA.....	95
BİR KÜÇÜK İNANÇ MESELESİ	98
SEVİLERİM HAKKINDA KARALAMA	100
YASEMİN	102



Sevilerim Hakkında Karalama yayımlanmaya aday ilk Őir kitabım. Bu kitap duyguların en çıplak hâliyle kelimelere döküldüğü bir iç döküm manifestosu. Her Őir bir dönemin, bir ruh hâlinin, bir sevmenin izdüşümü. Sevilmiş, terk edilmiş, yeniden sevmeye cesaret etmiş bir kadının sesini taşıyor. Belki bir başkasının sessizliğine yoldaş olmayı umuyor.

Sevgilerimle,
Ezgi Esra Durğut



ÂDEM'İN DOĞUŞU

Sanki kaburgalarım parçalanıyor.
Yoksa seni kaburgamdan ben mi yarattım?
İki büklüm ağlayarak uyandığım sabahlar,
uykumda ağladığım geceler,
nefes aldığım her an
kaburgamdan sana can mı üfledim?

Sanki kaburgalarım parçalanıyor.
Kalbimin izdüşümünden,
usulca öptüğün yerden.
Oradan ruh üflemişsin sanki bana.
Oradan kaburgamın bir parçasını vermişim sanki sana.

Aşk dediğin yeniden yaratmak değil mi zaten?
Kendini,
karşındakini...
Neden doğum sancısı ayrılıkta vuruyor peki?

Sanki kaburgalarım parçalanıyor.
Hâlbuki hep Lilith'in tarafındaydım ben.
Neden kaburgalarım parçalanıyor?

18 Mart 2024

AH

Bir ah var ki içimde,
nasıl sığdı anlamış değilim.
Ben miyim böyle korkak bakan
yoksa sen miyim?
Esirin miyim ey sevgili,
sefilin miyim?
Kokunu taşımayan rüzgârı neyleyim?

Bir yürek ki bendeki,
kuş olup uçamaz.
Yardır,
yaradır, kanamaz.
Yangındır,
yangınlardadır bedenim.
Bu nasıl bir gurbet ki
sonu sonsuzluk,
sonu ölüm...
Bu öyle bir hasret ki
ebedi uykuyla dinecek.

Ve ey ruhumun adı!
Baktığımda gördüğüm,
görmediğimde öldüğüm...
Bir sen var ki bende
benliğim olmuş.
Bir can var ki bende
adı sen,
şanı sen.
Öyle bir sızı ki
ruhum kucak açmış,
bağrına basmış,
bedenim isyan ediyor,
olsun.
Ruh kabul etmiş,
bedene laf mı düşer!

Ve ey sevgili!
Canıma can verensin.
Ben, ben değilim.
Sen varken
sahiplenmek ne haddime.
Ve ey ruhumun ruhu,
sana gelmek isteyenim.
Kabul eyle...

MARIA PUDER

Bu dünyanın karmaşasından,
takatsiz bırakan ağırlardan,
senin göğsüne sığındım ben.
Dinlendim,
huzur nasıl kokuyormuş bildim.

Senin koynunda uyudum;
en güzel gecelerde,
en güzel uykuları.
En güzel rüyalara
seninle daldım,
seninle tattım.

Seninle ısındı içimdeki
hiç çözülmeyen buz.
Seninle bahar geldi
hayatımın dallarına.
Kuşlar, kelebekler, renkler...
Seninle bildim adlarını,
hayatlarını.

En karanlık gecenin bile ışığı varmış.
En anlaşılmaz,
anlatılmaz derdin bile anlayanı.
Dinleyeni, en saçma sözlerin bile.
Güleni,
güldüreni varmış insanın.
Ağlarken gözyaşını silen.
Seninle gördüm şairlerin bahsettiği şeyi.

Bir insan bir insanı ne kadar özlermiş,
öğrendim.
Özledim,
gün saydım,
saat saydım.
Yolları sevdim;
dağları,
uçurumları.
Kavuştum...
Bir hasret nasıl öyle hemen dinmezmiş,
gördüm.

Her gece aşkla yattım,
aşkla kalktım sabaha karşı.
aşkla sızdım yorgunluktan,
aşkla dinlendim.

Senin kokunu hayal ettim yokluğunda.
her kavuşmamda ciğerime çektim.
Bir insan bir insana nasıl yetermiş, öğrendim.
Bir insan bir insana nasıl yetermiş, bildim.
Yettim, yetindim.

YİTİRMEK

Bir şeyi sonsuza kadar kaybettiğini bilmek...
Elinden hiçbir şey gelmeden,
parmaklarının arasından kayışını izlemek...
Yitirmek aşkı, sevgiyi.
Ve bunu bilmek...
Sırf biraz daha uzatmak için
beraber yürüdüğünüz yolları yürümek...
Aynı havayı solumaya çalışmak.
Aynı konuşmaları tekrarlamak kafanda...
Her sarılışı, her öpücüğü anmak,
aramak,
ummak...
Görülmeyecek bir rüyaya uyumaya çalışmak...
Aynı köşe başlarında durmak
ve gülmek hatıralardaki cümlelere...
Aynı caddenin ortasında kalkışmak vedalara...
Hediyeyi verdiğin sokakta dikilmek.
Bitmesin istemek ama yitirmek...
Onu anlatacağın kişileri arayıp bulmak
ama ondan tek kelime konuşamamak...
Ağlamak çaresizce...
Hıçkırıklarıyla ciğerlerini parçalamak.
Her göz yaşında kalbinden bir parça akıtmak.
İyi olamamak...
Sonsuza kadar yitirmek bir şeyi.
Daha da kötüsü yitirdiğinin farkında olmak...

25 Ağustos 2013

21:06

CEVAPSIZ

Beni sevmediğinin bütün emareleri var.
Ve ben, beni sevdiğine inanmak için canımı veriyorum.
Beni sev istiyorum,
yaptığın her şeye rağmen.
Her gece senin yokluğuna sarılıp uyumama rağmen.
Beni sevdiğinin inancına tutunmak istiyorum,
beni burada benle bırakmana rağmen.
Beni sevdin
değil mi?

24 Ağustos 2024

ÇÜRÜMÜŞ BEDENLERE AĞIT

Ben uğruna şiirler yazmaya değer bir kadındım.
Seninse tek hecene hasret kaldım.
Şimdi hangi şiir doldurur içimi
ve senden gelmeyen hangi ses okşar bedenimi?
Ben saçlarında yıldız tozları taşıyan bir kadındım.
Saçlarıma dokununca parlardı ellerin.
Şimdi hangi boya kapatır sönmüş yıldızlarımı
ve hangi makas toplar kırıklarımı?
Ben gözlerinde gökkuşağı saklayan bir kadındım.
Nereye baksam rengârenk boyardım.
Ve sana hep aşk kırmızısıyla baktım.
Şimdi hangi renk soldurur karanlığımı
ve hangi bakış yakar ışıklarımı?
Ben içinde dünya taşıyan bir kadındım.
Çocuklar doğurdum çocukları severek.
Yemyeşil ormanlar büyüttüm içimde;
içinde huzurla yaşayan hayvanlar
ve durmaksızın akan,
suyu sevgi olan akarsular.
Şimdi kim kurtarır ölmüş bir dünyayı
ve kim yaşatır o dünyayla solanları?

BİR KOZANIN YIRTILIŞI

Bazı ihanetler o kadar ağır ki
idrak edemiyor insan.

Mesela en güzel bendim hani,
sevmeye değer tektim?

En güzeldim,
en özeldim.

Hani tüm dünya bir, ben birdim?
Yalan söyledin.

Yanımda olmalara doyamazdın hani?
Tarih senin kadar hızlı kaçan korkak görmedi.
Saçımın teline dünya yanardı,
hummalı gecelerde saçlarım avuçlarımda kaldı...

Beni koklayarak öperdin, öyle demiştin.
Koklamaya değer tek bendim.
Daha güzel çiçekler açtı sonra koynunda,
ben kaldım sana inanıp solduğumla.
İki kokuyu karıştırırken sen utanmadan,
ben yalanlardan ördüğün kozamda
bana bir şey olmaz sandım.
Yalanlarınla uyudum, yalanlarınla uyandım.
Düşmanım senmişsin meğer,
beni bir tek sen korursun sandım.

(İhanetinin ağırlığıyla idrak anına geç kaldım.
Ama sonunda ben de anladım,
utanma duygusu olmayanı utandıramazsın.)

02.03.2025 03.11-17.03.2025 23.30

DÖNEMEYECEĞİN KADAR

Dönemeyeceğin kadar uzağa gitme!
Çünkü seni bekleyeceğim ve geleceksin.
İhtiyaç duyduğumda dönemeyeceğin,
ihtiyaç duyduğunda gelemeyeceğim yerde olursan
ne yaparız?
Çünkü sana ihtiyacım olacak.
Ve senin de bana...
Çünkü aslında biz bir bütünüz.
Ve ben hastayken sadece sen olursun çarem,
ve sen üzgünken sadece ben olurum neşen.
O kadar uzağa gidersen nasıl neşelendireceğim seni?
Düşüncelerim yeter mi yüzünü gülümsetmeye?
Ve ben ağlarken rüyalarda mı sileceksin gözyaşımı?
Dedim ya
dönemeyeceğin kadar uzağa gitme!
Çünkü seni bekleyeceğim ve geleceksin...

15 Şubat 2011

SAVRULMAK ÜZERİNE

Kalmak, tüm yokluklara rağmen
ve tüm yokluklarla birlikte...
Var olurken yok olmak...
Korkmak; kalmaktan da gitmekten de...
Bir bilinmeze hapsolmak...

Sana sahip değilim,
seninle değilim, sensiz değilim.
Giderek kalmalarından biçareyim.

Gitmek, hiç gelmeyecekmiş gibi...
Dönmek, hiç gitmemiş gibi...
Sanki var gibi kalmak...
Her şey tükenmiş gibi susmak...
Bıkmak, belki de kendinden bile.
Kalmak, tüm terk etmeleri hapsederek içine...

Uzaktayken yanımda olabiliyorken
neden yanımda uzaktasın?
Bu nasıl kalmak?
Gitmek uçurumuna adım atmaktasın.

İnce bir çizgi var olmak,
sınırları belirsiz.
Mücadele etmek bir hiç uğruna...
Yenilmek, kazandığını sandığında...
Giderken kalmak,
aklını unutmak bir yerlerde...
Eskisi gibi olamamak...
Konuşmak durmadan,
ama tek kelime çıkaramamak...
Kaybolmak en iyi bildiğin yerde,
tanımadığın yerlerde huzuru bulmak...
Uyumak ama hiç uyanmamak...
Kalmak...

YOK

Neyin var diye sorma.

Hiç bir şeyim yok.

Ne sevdiğimin kokusu var başucumda;

ne de kucacağı; sığınacağım, dünya alınca beni karşısına...

Ne cesaretim var dünyayı karşıma alıp onunla olmaya,

ne de gücüm var onsuz yaşamaya...

Neyin var diye sorma.

Hiç bir şeyim yok.

Geceleri uykum yok mesela...

Kokusu yok yastığımda...

Ve parmak aralarım boş,

elleri dokunmuyor bana...

Neyin var diye sorma.

Hiçbir şeyim yok.

İnancım yok artık peri masallarına.

Kanmıyorum artık anlatılan mutlu sonlara...

Neyin var diye sorma.
Söyleyecek cümlem, anlatacak masalım yok ondan başka.
İzleyecek filmim yok onsuz
ve okuyacak kitabım yok adı 'o' olmayan.
Dinleyecek şarkılarım yok artık.
Gitarımda ses yok o olmadan
ve kelimelerim yok onu anlatacak kadar kusursuz olan...

Neyin var diye sorma.
Bu hasretten başka bir şeyim yok.
Ne bir kalbim var artık
ne de sevmeye mecalim başkasını.
Hem sen nasıl açarsın ki yaralı bir yüreğin kapılarını?

Ne var diye sorma.
Yok, hiç bir şey yok.
Uykum yok, neşem yok.
Yaşam yok, ölüm yok.
Ben yağum, o yok...

YAKARIŞ

Sen gülümseyene kadar
karanlık dünya sanki.
Sanki seninle var oldu her şey,
seninle uçmayı öğrendi kuşlar.
Çocuklar seninle doğdu.
Gel hadi...

Bir gelincik tarlasını seyredebiliriz seninle,
hiç konuşmadan.
Sadece göğe bakarak sevişebiliriz.
Öpüşerek durdururuz savaşları.
Korkma,
gel.

Bir çocuğun ilk adımında elinden tutarmış gibi
tut elimden.
Gözlerime bak.
Ruhuma.
Gör orada.
Karanlığı aşabiliriz birlikte.
Gel.

Yıldızlara bakarak farklı evrenler buluruz.
Göz göze okyanuslarda yüzeriz seninle.
Nefesini dinlesem
başka melodi duymayacağım bir daha.
Gel.

Kurak topraklara yağmur gelecek
sen geldiğinde.
Güneşe hasret çiçekler
kavuşacak güneşlerine.
Bak,
buluttan ev yaptım.
Gel, gir içine.

Geldiğinde
ağustos böcekleri ötmeye başlayacak.
Güvercinler havalanacak özgürlüğe.
En güzel çiçekleri açtıracam
göğsümde.
Gel.

Senden önce
olur olmadık şeylerde düşer,
olmadık yerlere çarpar,
olmadık yerlerden yaralardım kendimi.
Seninle dengimi,
dengemi buldum.
Gel.

Bak bu saatler,
insanın sıcak bir gülüşe
en çok ihtiyaç duyduğu saatler.
Ben her daim hasretim gülüşüne.
Daha fazla bekletme.
Gel.

Göğsüne uzanıp uyusam
hiç yorulmayacağım bir daha.
Kokunu içime çeksem
bahar gelecek.
Sarılsak bitecek bu zulüm.
Gel.

Bir deniz yıldızısın
sonsuz okyanusta.
Değerli,
ulaşılmaz.
Hâlbuki ben
denizimde yaşatabilirim seni.
Gel.

Gülen gözlerle bak gözlerime.
Dudaklarına hafif bir gülümseme kondur.
O gülümsemenden öpeyim seni.
Her şeye ilaç bu,
biliyorsun.
Gel.

Tüm sancılar dinecek geldiğinde.
Gözlerine baktığımda,
acı kelimesi yitirecek
tüm anlamlarını.
Aşk her şeyin başı,
biliyorsun.
Gel.

En mutlu anlarım
önemsiz senden sonra.
Hepsi bir anı sadece.
Silik,
uzak.
An sensin, anladım.
Gel.

Sonsuz bir bahçe büyüttüm göğsümde.
Yasla başını.
Kuşlar ötüyor orada.
Her bir cıvıltı sana yapılmış bir beste.
Gel,
dinle.

Bir okyanusun
deniz yıldızını sardığı gibi
saracağım seni, söz.
Bir ağacın
kuşuna yuva olması gibi.
Bu fırtınalar da bitecek,
biliyorsun.
Gel.

Bir bağ bozumu akşamı gel.
Tüm güzellikleri gözlerine topla.
Aşkla bak bana,
barışla.
Huzuru büyütürüz göz bebeklerimizde.
Yeter ki gel bana.

Bir akşamüzeri gel.
Gün batımı yolumuzu gözlesin.
Şarabını yüreğimden vereceğim.
Bak,
sonsuz bir kırmızı kaplıyor göğsümü.
Gel.

Bir şey anlatırken mesela,
en beklemediğim anda tut elimi.
Bırak bakakalayım ellerimize.
Avuç içini öpeyim
usulca, gülümseyerek.
Gel.

Bir küçük bakış at bana
bir şey okurken.
Okuduğun yere işaret koy
beni düşünerek.
Sana yüzlerce cümle biriktirdim
kulağına fısıldamak için.
Gel.

Bir deniz kenarında yürürken
dalgalarla gel bana.
Bırak ay vursun gözyaşlarıma.
Mutluluktan ağlamak aşka kapı biliyorsun.
Gel.

Bak yorulmadım hiçbir şeyden.
Aynı pencereden bakıyorum yoluna.
Aynı balkondan gözlüyorum seni.
Gel,
bir kez daha sarıl bana.

Parmak uçlarınla dokun saçlarıma.
Bırak dolansın ellerin,
ellerim.
Teninin her santimini seveceğim.
Gel.

Her sabah
öperek uyandıracığım seni.
Yaralarına merhem olacağım.
İki kişi dünyayı karşısına alabilir.
İki kişi dünyayı yenebilir.
Gel...

YANILGI

Gülüşüme âşık olduğunu söylemiştin bir gün bana.
Gözlerimde akacak yaş kalmadı sonra.
Korkmalarının tükendiğini söylemiştin.
Korkularının karanlığında kör oldum sonra.

Sen benim en sevdiğimdin.
Öpersin diye her yaramı gösterdiğimdin.
Her yaramı şefkatle okşayan,
yine de canımı en çok yakandın.

“Sen benim kuduz bir köpeğin
beni ısırmayacağına inandığımdın.”

19 Ağustos-26 Kasım 2024

BİR RÜYANIN SAYIKLAMALARI

Günaydın sevgili.
Bugün ne kadar güzel bir hava var.
Bulutlar her an yağmur damlalarını bırakacak gibi.
Yine de güneşli, iç ısıtanından.
Bazen keşke adım “Yağmur” olsaydı diyorum.
İnkâr edemeseydin birbirimiz için yaratıldığımızı,
birbirimize nasıl yakıştığımızı.
Kaderin tatlı şakası diye gülseydik.
Bağışla sevgili;
adım uyumlu değil adınla.
Yine de bir kızımız olsaydı eğer
“Yağmur” diye fısıldardım kulağına.
Uzun, kıvrak, ağaçlı
yollara çıkalım istiyorum bazen.
Bazen o yollarda kalalım
herkesten uzak.
Bağışla sevgili;
seni kendime saklamak istiyorum
dünya telaşından.
Bazen de sırf bencil yanımdan.
Bu ne bir şiir ne de mektup sevgili.
Okumaya dahi değmeyecek bir şey bu.
Satır aralarında yineleyen aynı şeyi:
Lütfen gitme benden sevgili.

LETHE'YE SUSAMAK

Hatırlamak her zaman mutlu edecek değil ya;
kimi zaman acı çektirir insana,
kimi hatıraların ışığında ölür
yaralarını kanata kanata...
Sonuçta açılan yaraları tekrar açmak,
bırakıp gidenleri anmak
nasıl mutlu edebilir ki seni?
Sen andıkça onlar tekrar gitmeyecek mi?
Yaşanan güzel günleri hatırlamak nasıl mutluluk verebilir?
Hatırladıkça duyulan özlem derinleşmeyecek mi?
Hayır dostlarım, hayır.
Hatırlamak mutlu etmiyor kimilerini.
Hele gidişinden sonra özellikle beni...

15 Şubat 2011

RÜYA

Karanlık bir gece,
karanlık bir ev.
Sessizliğin ortasında bakıyorum dışarıya.
Olur ya gelirsin belki.
Olur ya vazgeçesin tutar mesafelerden,
örf adetlerden.
Olur ya yıkarız normları.
Bir güneş doğar usul usul,
birkaç yıldız parlar karanlıkta.
Biliriz tanrılar, tanrıçalar kutsamakta.

Zaten ben hiç anlamadım aşkı.
Bir illet nasıl böyle mutlu edebilir
ve nasıl atar seni dipsiz kuyulara?
Olur ya gelir anlatırsın belki.
Belki tutarsın elimden
ve tüm dünya anlar.

Hep bir şeyler söyleyecek zaten insanlar,
ne önemi var!
Gel.
Bırak
“O adam, o kadın” ile başlayan cümleler kursunlar.
Biz çocukların ruhuna dokunacağız daha,
çiçekleri açtıracacağız.

Bak, fırtına kopuyor dışarıda,
şimşekler çakıyor.
Tam bir kıyamet,
kalma o fırtınanın ortasında.
Ben kalbimde korurum seni, biliyorsun.
Meydan vermem savrulmalara.

Olur ya yağmura aldırılmazsın belki.
Belki açılır kapım,
belki bir taş çarpar pencereme.
Belki hiç çalmayan o telefon nihayet çalar artık.
Yatağım soğuk, üşüyorum.
Olur ya gelir ısıtırsın beni.
Olur ya.

28 Mayıs 2017

YİTİK ARAYIŞ

Ben bıraktığın yerdeyim sevgilim.
Göğsümdeki ağırlık bıraktığın yerde,
yatağımın sağındaki soğukluk bıraktığın yerde.
Artık her sabah ağlayarak uyanmıyorum ama
sigaram her sabah elimde.
Çok sigara içersem kızardın ya sen,
günde üç pakete çıktım yokluğunda,
belki kızmaya gelirsin diye.

Ben bıraktığın yerdeyim sevgilim.
Evim de bıraktığın yerde.
Yolu unuttuysan söyle,
ben geleyim.

Yakmak istiyorum bu evi, biliyor musun sevgilim?
Hep yokluğunu vuruyor yüzüme.
Gülmeye çalışıyorum, sen gülmemi seviyordun diye.
Ama içime attığın ölü toprağı hâlâ üzerimde.
Bekliyorum beklemesine de
senin geleceğın yok.
Ben bekliyorum yine de.
Öle öle bekliyorum.
Beklemek de öldürüyormuş insanı, biliyor musun?
Yokluğın onu da öğretti işte.

Ben bıraktığın yerdeyim sevgilim.
Sen neredesin?

UNUTULANLAR LİSTESİ

Gerçekten gittin mi şimdi,
Gerçekten bitti mi?
Tükendik mi, yorulduk mu,
vaz mı geçtik?
Güneş doğmayacak mı artık?
Her şey, herkes seninle mi gitti şimdi?
Şimdi biz bittik mi?

Eğer gittiysen unuttukların var bende;
mesela kokunu unutmuşsun evin her yanında,
yatağımda sıcaklığın kalmış,
salonda kahkahaların duruyor,
içtiğimiz kahvenin tadı mutfakta...
Anlattığın hikâyeler yatağımın baş ucunda.
Bir de okuduğun şiirler duruyor balkonda.

Yastığım hâlâ sen kokuyor üstelik.
Kuşlar hâlâ penceremin kenarına konuyor.
Kapıcı nerede olduğunu sorup duruyor.
Galiba varlığını unutmuşsun yanımda,
sen yokken bana göz kulak oluyor...

20 Şubat 2011

YILLARCA AŞK

Beklerim seni yıllarca,
yeter ki
döneceğim de...
Geleceğim de...
Bilirim,
hayatta gelmezsen
ölümde gelirsin.
Bilirim,
sen seviyorum dersin
seversin...

AMNEZİ

Seni sevmemem gerektiğini
tekrar ederken kendime,
nasıl baktın gözlerime?
Adımı bile unuttum.
Seni sevmemem gerektiğini,
neden sevdiğimi unuttum.

Sen gülümsedin,
öleceğimi unuttum.
Yaşam yaşamaya değer geldi.
Bir hüznün çöktü üstüme,
neden olduğunu unuttum.

Sana gelirken nereden geldiğimi unuttum.
Gecelerce ağladım.
Sen güldün,
neden ağladığımı unuttum.

Nasıl girdiysen kalbime,
nasıl sevdiysen seni...
Ne yaptın ki beynime,
beni sevmediğini unuttum!

DUYGUSAL PARESTEZİ

Alıştım belki de
her suskunluğunda susup beklemeye.
Her gidişinde,
geleceğin an için sıcak tutmaya yüreğimi...
Kalbimi senden başka her şeye kapatıp,
bensiz gülüşünü izlemenin verdiği
acının bağımlısıyım belki.
Her sözünün geç tutulması
artık o kadar rahatsız etmiyor olabilir mi?

Hayır.
Sanırım
yok saymayı öğrendim acıları.
Seni sevmenin
-bu kadar sevmenin-
getirdiği acıyla
başa çıkabileceğimi bana ne düşündürttü
bilmiyorum inan.
Ama öğreniyorum sanırım.
Dediğin gibi,
güçlü kadınım ben.
Kolay kolay yıkılmam.
Bak,
artık sen bile yıkamıyorsun beni.
Daha az mı değerlisin artık?
Sanmıyorum.
Galiba her acımda gittikçe
hissizleşiyorum.

İNSAN HASRETTEYKEN

Bütün acılarımın dermanı
seni gördüğüm an gelecek,
biliyorum.
Yanağını bir kez okşasam
geçecek her şey.

Kokunu içime çekip
ciğerlerime çiçek açtırırken
ellerin belimde,
dönecek dünya
bize ibadet edercesine.

Bir fotoğraf var elimde;
nasıl içten gülebilirse bir insan,
öyle gülmüşüm.
Bir gülüş nasıl aşk anlamına gelirse öyle.
Gözlerim kapalı,
gözlerin kapalı.
Gülüşümden öpülmüşüm.

İşte öyle.
İşte öyle sevdiğim.
İnsan hasretleyken
bir fotoğrafı saatlerce izlediği de oluyor.
Gözlerini kapasa bile görmeye devam ettiği.
İnsan hasretleyken ağladığı da oluyor bazen.
Ağlarken yüzünde bir tebessüm.
İnsan hasretleyken...

Ve biliyorsun sevgilim,
her özlemin dinişi var bir de.
Her ayrılığın kavuşması.
Dokunuşlar var birikmiş,
öpüşler var alev alev.

Daha da güzeli var sevgilim;
izlemek var seni uzun uzun.
Yürüyüşün, gülüşün...
Konuşurken dudakların var.
Uyurken sen...
Sanat eseri.

Hafızaya kazımak var;
bir sonraki hasret için,
bir sonraki vuslata kadar.

Kavuşmak var sevgilim,
sana kavuşmak.
Ölümden dönerken alınan ilk nefes gibi.

KORKAK

Git!

En iyi yaptığın şey bu değil mi zaten?

Gelmeden git.

Unut, git.

Tek kelime etme, yakışmaz sana.

Bir şey söylemeden, veda etmeden git.

Bir yaprak gibi bırak beni,

bir damla su gibi vazgeç.

Okyanusların varken ne gereğim var ki benim?

Bir kum tanesinden farkım yok, uçsuz bucaksız çöllerinde.

Bir yıldızın yokluğu bir şey değiştirmez senin gökyüzünde.

Git!

Acı çekmek dert değil zaten,

yokluğun koyuyor sadece.

Bir de geride bıraktığın anılar...

Bir iki küçük dokunuş yakıyor canımı.

Ama mühim değil.

Baştan başa acıyım ben, baştan başa hasret.

Git...

Beni bana emanet et.

MUTLAK VE AŞIRI

Evet,
anlattıklarım kadar anlatmadıklarım da olacaktı.
Ama kendimi kaçırmamalıydım.
Buruk tebessümlerim de olacaktı
kahkahalarım da.
Hatta arada gözyaşlarım da yıkayacaktı yüzümü.
Ama böyle sel gibi olmamalıydı,
kahkahalarımı kaçırmamalıydı.

Mutluluğun değerini bilmek için
hüzünler çalacaktı kapımı.
Ama mutluluğu kovmamalıydı evimden
ve yerleşmemeliydi başköşeye...
Dostlarım da olacaktı düşmanlarım da.
Ama bu kadar düşmanın arasında
bir elin parmaklarını geçmeliydi dostlarım.

Ve evet,
gelecektin.
Her gelmenin ardı veda olacaktı.
Ama bu kadar çabuk gitmemeliydin.
Hiç değilse elimi tutabilmeli,
saçımı okşayabilmeliydin.
Hayır, hemen dönmemeliydin.

ÖDEŞME

Aslında senin yasını tutmuyorum ben.
Birini sevmemek ne demek bilmiyorum sadece.
Benim bütün hayatım sevgi üzerine.
Birini sevmediğim anlarda saracağım bir araçsın sen de.

Çok sevdim seni.
Deli divane sevdim, kabul ediyorum.
Senden sonra da sevmeye devam edeceğim, diyordum.
Henüz edemedim, evet
ama seni de sevmiyorum.
Elbette edeceğim, biliyorum.

Ama benim bütün hayatım sevgi.
Sevgisiz nasıl müzik dinlenir,
nasıl rakı içilir ben bilmiyorum.
Ve sana çok dürüstüm;
seni rakıma meze ediyorum.
Sorun değil.
Sen de beni aşkına meze etmiştin,
ödeştik sevgilim.
Ödeştik artık sevmediğim.

01.02.2025

ATEŞ

Gönlümdeki en saf duygular bile
senin yüzünden tehlikeli tutkulara dönüştü.
Kaçacak yerim yoktu,
savunmam cılız bir ateş gibi sönmüştü.
Bir kor yakıyordu ruhumu,
ateşi sendin.
Sen değişken dünyada
sağlam kalan tek şeydin.

30 Mart 2012

SEVDA'N

İçimde bir çığ gibi büyüyorsun.
Gözlerin yangınlarım oluyor,
gözlerin girdaplarım...
Susuyorsun,
kelimeler batıyor kalbime.
Gülüşün bir bıçak,
ince ince kesiyor hüznümü.
Büyüyorsun, kocamansın içimde.
Sıgmıyorsun, taşıyorsun.
Yumuyorum göz kapaklarımı.
Suskunluğuma bürünüyorum.
Ya gidersen diyorum,
ya başkası severse seni
ve sen ona gidersen...
Korkuyorum.
Hırçınlaşıyorum korktukça,
kırıyorum.
Kaçıyorum senden, vebadan kaçır gibi.
Senden sana kaçıyorum.
Dayanamıyorum, dönüyorum.
Gözyaşlarım kuruyor ağlamaktan.

Susuyorsun.
Sen de ağla istiyorum, saldırıyorum.
Ağlıyorsun.
Dünyayı yakmak geliyor içimden, sen gül diye.
Tuhaflaşıyorum,
tanımıyorum artık kendimi...Sana yanıyorum, sana
dönüyorum.
Her yerde sen...
Kapıyorum gözlerimi, kurtulamıyorum.
Korkuyorum bazen,
bazen ölüyorum...
Ne yapsam olmuyor,
sevdanı sensiz taşıyamıyorum.

23.05.2012

KUSUR

Bazen bitti sanırsın yağmurların.
Bir gece ansızın tekrar gelirler.
Bir bakmışsın gecelerinin yağmuru sabahlarına taşmış.
Bir bakmışsın doğan güneş yine puslu,
içinde yenemediğin fırtına yine canlanmış.

Hâlbuki bırakmıştım kaç zamandır,
zihnimde seninle yaptığım sohbetleri.
Güzel anlarda neden yoksun diye sormak yerine,
yaşamaya odaklanmıştım.
Aldığım her nefesin tadını çıkarmayı öğreniyordum tam da.
Artık sensiz uyuyabiliyor,
güldüğüm anlardan utanmıyordum.
Eskisi gibi ağlamıyordum bile,
akan iki damla gözyaşımı gururla siliyordum.
Güçsüz hissetmekten korkmuyor,
korkmadığım için güçsüz de hissetmiyordum.
Antidepresanı bırakmış, sigarayı azaltmıştım.
Artık acımı uyuşturmuyordum.
İyileşiyordum.

Sonra bir şey oldu.
Bir tel koptu sanki içimde,
içimi oydu.
Üç gün üç gece durmaksızın ağladım.
İçimin taşlarını topluyordum oysa,
okyanusun dibini boyladım.
Hayaletin geldi kuruldu baş köşesine zihnimin,
çıkmazlara saklandım.
Bir sürü şey oldu sonra.
sen yoktun, hayaletine anlattım.
Bir ileri iki geri,
iki ileri bir geri,
hep aynı yerde dolandım.
Sensiz kaç günümü, kaç gecemi cehennem saydım.
Yanıldım.

Dün gece içinden geçtim cehennemim.
Sen yanımda değildin.
Artık hiçbir şeyin önemi yok.

10 Temmuz 2023

PİRAYE

Ben Piraye oldum anne.
Nazım gitti, ben kaldım.
Acıdım.
Sonsuz kere acıdım.
Öyle çok kanadım ki
başkası çoktan ölmüştü.
Ben hep kanadım.
Geceleri karanlıkta,
yağmur altında sigara içtim,
ağladım.
Sarhoş oldum,
adını sayıkladım.
Defalarca öldüm,
nasıl olduğunu bilmeden yaşadım.

Ben Piraye oldum anne.
Nazım gitti, ben kaldım.
Rüyalara sığındım,
olmadı.
Hayata atlayayım dedim,
beni almadı.
Makyaj yaptım,
aynalar bile bakmadı.
Gözlerimde acılar,
yüzümde ölüm beyazlığı...
Şarkılar, şiirler bile
beni yok saydı.

Ben Piraye oldum anne.
Nazım gitti, ben kaldım.
Saniyeler çok uzun geldi,
sonsuzluk çok kısa.
Mezarlar bana kapalı,
yaşam çoktan sırtını dönmüş...
Koca evrene bir ben sığamadım.
Ben Piraye oldum anne.
Nazım gitti, ben kaldım.

SEBEBİM

Şiirime sebepsin,
uykuma düşman.
Yok olmaya inatsın,
ölüme harcanan zaman.
Bazen bir zehirsin
bazen bir damla su.
Uykumsun, uykusuzluğumsun.
Korkumsun, korkusuzluğumsun.
Zıtlığımsın biraz da.
Biraz akli başındalığım,
biraz deli divaneliğim...
Yaşamaya ve ölmeye sebebimsin.
Çaresizliğimsin.
İnatçı diklenmelerimsin aslında.
Belki boyun eğmişliğim...
Bensin,
benimsin.
Bu yüzden bu kadar güzelsin.
Sen benim yaşama olan,
sana olan sevgimsin...

23 Ekim 2011

KAVUŞMA

Kan kırmızı güller derdim,
dikenleri avuçlarıma bata bata.
Bataklıklara gire çıka geldim sana.
Dağlar aşım fırtınalarda;
dalgalara bata çıka,
dikenlerden koşa koşa...
Acıya acıya geldim sana,
acıta acıta...
Ağlaya ağlata.
Aldatıla, aldata aldata geldim sana.
Günahlara bata çıka...
Günah olarak geldim sana.
Kan kırmızı güller derdim sana,
dikenleri avuçlarıma bata bata...

12.12.2013

12.29

CEVAP

Aşkı araştırdım
farklı farklı yollarla.
Çok değişik sorular sordum aşka.
Her yolun sonu sana çıkarken,
her sorumun cevabı sensin aslında...

9 Şubat 2011

BİTMEK ÜZERİNE

Yavaş yavaş bitiyoruz,
bitiriyoruz birbirimizi.
Konuşacak konu bulamıyoruz artık akşamları.
Sabahlar sessiz sedasız geçiyor karşımızdan.
Uykularımız bile ayrı artık.
Bir evde, bir yatakta iki düşman gibiyiz.
Saldırmak için fırsat kolluyoruz.
Asla saldırmıyoruz, saldıramıyoruz.
Duygularımız içimize atmaktan tükenmiş,
sevgimiz güvensizliğe yem olmuş artık.
Sen hiç güvenmedin bana zaten.
Ben de yorulmaktan yitirdim güvenimi.
İnanışının aksine
hissetmeden hiç seni seviyorum demedim ama.
Suskunluğum bu yüzden şimdi.
Sen de susuyorsun, bak.
Bitiyoruz,
bitiriyoruz birbirimizi.

29.07.2013

DARLIK MESELESİ

Yüređi dar olan susar,
saklar sevdiđini.
Yüređi dar olan korkar,
yiter sevdiđinde.
Yüređi dar olan kaçır,
gider sevdiđinden.
Yüređi dar olan döner,
dönecek evi kalmış gibi.

Yüređi dar olan sen,
dönme şimdi...

24 Ekim 2022 08.59 - 09 Nisan 2025 16.52

ÖNEM'SİZ

Ben tek kişilik yatağıma kocaman bir yürek,
o yüreğe seni sığdırmışım.
Artık gelsen de gelmesen de bir.

Ben küçücük odama
kocaman bir ev sığdırmışım zihnimde.
İçinde koşturan;
sana, bana benzeyen çocuklar sığdırmışım.
Bir dünya kurmuşum orada.
Artık gelsen de gelmesen de bir.

Ben gözlerime okyanuslar,
sonsuz bir gökyüzü sığdırmışım
gözlerindeki maviyle.
O maviyi düşlerken mavi mavi bakar olmuşum.
Artık gelsen de gelmesen de bir.

Ben her şeyi sana anlatmışım,
sen duymasan da dinlemesen de.
Yalnızlığında bir yuva kurmuşum
seninle, sensizliğimde.
Artık gelsen de gelmesen de bir.

BIÇAK KOLEKSİYONCUSU

Şuramdaki,
na şuramdaki bıçak
bir türlü çıkmıyor.
Çok garip.
Oradan çıkardığım bıçaklardan
koleksiyonum var hâlbuki.
Hepsi birbirinin aynısı,
hepsinde aynı parmak izi.

17.03.2025

11.50

AKHERON

Gidişi,
sanki cehenneme düşüyormuşum gibiydi.
Sanki cennetten kovulmuşum gibi,
her şey yasaklanmış gibi.

Sanki dünyalar parçalanıyordu,
yağmur yerine yalnızlık yağıyordu.
Sanki kalbime bıçaklar saplanıyordu,
sanki dünyamı da götürüyordu.

Alt tarafı gidiyordu...

UÇURUM

Aslında bir yürek çarpıntısı kadar
uzağınız birbirimize.
O küçücük mesafeye rağmen dokunamayız,
kavuşamayız, hiç öpüşemeyiz.

Göz göze geldiğimizde şimşekler çakar,
bir bulut gelir oturur gözlerime,
ağlayamam bile.
Ağlasam ne olduğunu sorarsın,
anlatsam –kim bilir- belki sen de ağlarsın.
Oysa ben hep susarım.

Hâlbuki ne çok istiyorum
başımı omzuna yaslamayı,
günümü anlatmayı sana.
Kahkahalar atmayı, ağlamayı.
En çok da susmayı.
Gözlerimi kapatmayı,
başım omzunda kokunla sarhoş olmayı.

Kim bilir, belki de tek kelimeyle
aşacağız bütün uçurumları.
Bir yürek çarpıntısında buluşacağız.
Belki de kalplerimiz aynı atacak ondan sonra.
Ama olmaz,
biz bunu yapamayız.
Bir uçurumu kapatırken bir kelimeyle,
bir başka kelimeyle yenisini açarız.

ECHO

Sen beni hiç bilmedin ki...
Ben hep senin için ağladım,
senin için yazdım.
Kâğıt kalemdi tek sırdaşım,
seni yazdım gece gündüz.
Seni düşündüm saatlerce, günlerce...
Rüyalarımnda benimdin sadece.
Sen güldükçe ben de güldüm,
sen ağladıkça ağladım.
En büyük zevkimdi sana bakmak;
günlerce, haftalarca...
Yine de bıkmazdım.

Ama sen yok saydın beni.
Bazen ümitlendirdin
ama asla yüzüme gülmedin.
Ben hep seni bekledim...
Her hareketinden bir anlam çıkardım.
Olmadı...
Sana kavuşamadım.

Dalgalara anlattım seni,
balıklar paylaştı imkânsız sevgimi...
Her dalgada bir başka çarptı yüreğim.
Sen ise hiç bilmedin...
Ben sadece, tek seni sevdim.

YAŞAM

Ben aşka tövbe etmiş günahkârım,
sen beni günaha sevk eden şeytan...
Ben nefes alma ihtiyacıyla boğulan insanım,
sen ciğerlerimde tükenen havam.
Ben tedavisi mümkün olmayan hasta,
sen bana uğramayan derman...
Ben yalnızım, senin kalabalıklarında kaybolan.

Ben suçlu bulunmuş idam mahkûmu;
sen göremeyeceğim günsün, usul usul doğan.
Ben yaşamaya muhtaç, yaşama sevdalı insan,
sen ölümümü emreden ferman...
Ben çiçeğim baharlarda açan,
sen kışsın, bana nefes aldırmayan.
Ben ölümüm, sen yaşamsın.
Bir nefes ayırır bizi,
istesen de aşamazsın.

İLK VEDA, ELVEDA

Bir kez daha düşünüyorum yollara...
Ruhumu, kalbimi bırakıp
bedenimi sürükleyerek uzaklara...
Bizi kavuşturan yollar,
ayrılık diye ağlıyorlar şimdi...
Ve ben gidiyorum.
Kalmak için tüm çabalarımı söküp atıyorum kalbimden.
Ve çırpınıyor aşk içimde...
Seninle günlerimiz geçiyor gözlerimden.
Arabaya biniyorum.
İşte, bitti her şey.
Son veda, ben gidiyorum...
Seni bırakmak gelmiyor içimden.
Ama bana "Gitme!" demiyorsun,
"Beni de götür." demiyorsun,
veda ediyorsun...

Ben gidiyorum...
Aradaki mesafeyi katlayarak gidiyorum.
Ruhumu sana bırakıp gidiyorum.
Önce pişmanlıkları topluyorum,
yerleştiriyorum çantamın dibine.
Bir de şarkılarımızı ekliyorum.
Anıları topluyorum birer birer evin her köşesinden.
Mutfaktan yemeklerimizi alıyorum.
Uykularımız haykırıyor acı acı.
Kollarını hissediyorum yeniden.
Onları bırakamıyorum...
Kitapları okşuyorum,

ama almıyorum onları,
günün birinde okursun diye.
Kitapların arasına koyduğum,
hiç okumadığın notlarımı alıyorum.
Geceleri uzun sohbetler vardı ya,
onlar da bavulumda...
Çiçeklerimiz de bende, merak etme.
Gözyaşlarımı hapsediyorum kalbime.
Açıyorum kapıyı, çıkıyorum.
Sarılmıyorsun bana,
öpmüyorsun bu kez.
Bu son, biliyorum...
“Hoşça kal.” diyorsun,
“Hoşça kal.” diyorum...
“Gitmeme izin verme!” diye haykırıyor kalbim.
Bu aşk burada, böyle bitmesin.
Duymuyorsun.
Gidiyorum...

Yeni pişmanlıklar biniyor kalbime.
Öpseydim seni, diyorum.
Son bir öpücük...
Zarar gelmezdi kimseye...

Dur demiyorsun, gidiyorum.
Kalbimi, aşkı, kendimi bırakıp sana,
içi boş bir bedenle,
senden nasıl gidilebilirse öyle...
Yarım yamalak, yarımı bırakıp gidiyorum...

VEDA

Kapı arkası kaçak göçek öpüşmelerimiz,
sabırsız, aceleyle soyunup uzun uzun sevişmelerimiz,
bir koltukta sarmaş dolaş gülüşlerimiz,
burun buruna, soluk soluğa,
yek pare uykuya geçişlerimiz,
kahveyi orta, çayı şekersiz içişlerimiz,
kahvaltıyla bir bardak çay,
kahvaltıdan sonra yeni bardakla keyiflerimiz,
akşam yemeğini tatlıyla geçiştirmelerimiz,
saçma tartışmalardan sonra küsüşlerimiz,
bir yerlere hep el ele gidişlerimiz;
sanki geç kalmışız,
sanki kovalıyorlarmışçasına telaşlı,
sanki artık durabiliriz,
nefes alabiliriz gibi sakin sevişlerimiz
ve tek bir kurşunla ölümlerimiz...

Giderken hepsini al,
artık hiçbirini istemiyorum.

Ya da
gitme, kal.

Haziran 2021

DİRİLMEK ÜZERİNE

İnanılır gibi değildi;
bir rüyaydı sanki,
uyandım ve bitti...

Kontrolüm dışındaydı,
tarifsiz bir acıydı.
Yüreğimden cehenneme giden
son tren şimdi kalktı...

Şaşkıncı bakışlarım
ve ellerim titrek...
Aktı iki damla gözyaşım
yüreğimi titreterek...

Ve sonra bir çığlık koptu
yüreğimin rehberinden.
Bir fırtınadır koptu,
yıkandın ta içimden...

İnanılır gibi değildi;
bir rüyaydı sanki,
uyandım ve bitti...
“Seni seviyorum.” derken,
bindiğin tren gitti...

KEFARET

Çekeceklerimi bilseydim
kaçar mıydım bu illetten?
Yalnız olmayı mı isterdim,
bir kalbin oyuncağı olmayı mı?
Seni tanımasam
yaşadığıma kim inandıracaktı beni?
Kim dinletebilirdi
tutku dolu o sözleri?

Saplantılı bir hastalık mı,
günaha çağrı mı aşk dedikleri?
Küçücük bir mutluluk
acıları mı getirmeliydi?
Günahlarımın kefaretni
gözyaşlarım mı ödemeli?

30 Mart 2012

BİRE DAVET

Şehrim gel sevgilim.

Sonbaharda yağmurda ıslanmaya gel.

Kışın üşümeyi bahane edip bana sarılmaya gel.

İlkbaharda çiçekleri koklamaya gel.

Yaz güneşinde bir hamakta sarılıp uyumaya gel.

Benim için gel.

Bana gel...

19 Ekim 2013

ANDROMEDA

Bazı hasretler
insanın boğazında bir yumru,
kalbinde bir düğüm.
Bazı hasretler akmayan
-kirpiğe takılı kalan
ama akamayan-
o tek damla gözyaşı.
Bazı hasretler nefes,
bazı hasretler soluksuz.

Bana bakışın
herhangi bir anda,
başımı kitaptan kaldırdığımda mesela
gözlerimin gözlerine değmesi.

Seni çalışırken izlemek
-odaklanmış-
içime dolan sevgi tüm dünyayı sarabilir.

Ve sarılmak sana;
dokunmak,
sokulmak boynuna.
Nefes almak,
nefes vermek,
nefesini hissetmek boynumda,
dudaklarımda.

Koynuna uzanmak,
sarılıp sarmalanmak.
Güvenli bir koza.

Ve yolculamak seni,
kapı eşiğinde arkandan bakarak.
Ve kapıyı açmak,
merdivenlerden uçarcasına inerek.
Sarılmak...

Ve yemekler yapmak,
yaptığın yemekleri tatmak,
konuşarak durmak yan yana mutfakta.
Ve öpüşmek aralarda...

Bazı hasretler
sonsuzluk uzunluğunda.

Bazı hasretler vuslatsız..

AURORA

Kollarındayken
dışarıda kıyamet kopsa
bize bir şey olmazmış gibi.

Soğuk dört duvarı
sıcak bir yuvaya çevirmiş gibi.

Gördüğün her an
yüzünde beliren gülümseme,
bir gelincik tarlasıymış gibi.

Sana dokunduğumda
bulutlara çıkıyorum,
bana dokunduğunda
bulutlardan taşıyorum.
Kurak toprağa değen yağmur gibi.

Her bakışta
bir yüzü ezberlemeye çalışmak,
istemsizce.
Gözlerini kapatınca
boşluğa çizilemek.
Gözlerini açınca öpmek
dudaklarından.
Dünya dudaklarınmış gibi.

Seni düşününce sevgimin
kalbime sığmadığını hissetmek.
Göğüs kafesimi parçalayıp
sana doğru akacakmış gibi.

Her hareketini izlemek,
uzun uzun.
Dokunmak istemek
parmak uçlarınla.
Sanki dokunmazsan yitecekmiş gibi.

Sesini duyunca
vücuduma yayılan sıcaklık,
içimi kaplayan huzur.
Sanki daha önce hiçbir şey
duymamışım gibi.

İlk gördüğün anı hatırlamak,
ona dair her detayıyla
ve ondan başka her şeyi
unutarak.
An o zaman başlamış gibi.

Bütün geçmiş yitirdi anlamını.
Kırgınlıklarım,
kızgınlıklarım geçti gitti.
Başıma gelen her şey
sana gelmem içinmiş gibi.

Yokluğunda üşümek,
görünce dahi ısınmak,
dokununca yanmak alev alev.
Güneşimmiş gibi.

Enseme vuran nefesinin
sıcak ıslaklığı.
Atmosfer
sırf o nefes için var olmuş gibi.

Korkunca sokulmak koynuna,
sarılmak her hücremle.
Her hücrene sarılmak.
Dünyada daha güvenli,
daha sıcak
başka bir yer olamazmış gibi.

Adımın dudaklarından dökülmesini
dinlemek,
yeryüzündeki en güzel şey
adımış gibi.

Ellerini hissetmek belimde,
yüzümde.
Saçlarımın parmak uçlarıyla
buluşması,
sürtünmesi göğsüne.
Bakışlarını yakalamak.
Bakışların...
Sanki dünyanın en güzel
kadınıymışım gibi.

Sevmek...

Daha önce hiçbir şey,

hiç kimse

bu kadar sevmemiş,

sevilmemiş gibi.

Sevilmek...

En kötü yanlarımla,

hatalarımla,

lütfeder gibi yapmadan,

sadece sevilmek...

Gerçekten sevmeye değermişim gibi.

AYIN ŞAVKI

Bir gece vakti,
saat on iki yirmi iki.
Ayın şavkı denizde.
Ve ben yüreğimdeki sızıyla
seni düşünüyorum.

Aramızdaki mesafe ne kadar kısa
ve o kadar uzağız ki dokunamıyorum sana.
Bir adım dahi atmamaya yeminli kalplerimiz.
Ve ben gözlerimde yaşlarla
bakıyorum aydaki yansımana.

Aydın hep aynı yüzünü görürmüşüz sevgilim,
öyle derler.
Ben de senin hep aynı yüzünü görüyorum artık.
İncinmiş, gururlu ve korkak.

Ve ne acı,
onarırım kırdığım yerleri.
Ve onarırım kırdığın yerleri.

Ama senin yüzün hep aynı:
incinmiş, gururlu ve korkak.

Bir gece vakti,
saat on iki yirmi altı.
Ayın şavkı denizde.
Sen belki iki metre ötemde
ve ben prangalı.
Yüreğimdeki sızıyla seni düşünüyorum.

Mayıs 2021

TURUNCU YAPRAKLAR

Turuncu yapraklar,
biraz öte mavi yeşil.
Ne demiş şair:
“Ve ben boyuna onu düşünürdüm.”
Boyuna düşünüyorum seni.
Bir sabah vakti uykulu gözlerle,
nasıl güzelsindir Tanrı bilir.
Bir yan gülüşle nasıl gülersin ince bir espriye.
Ne yiyorsun kahvaltıda mesela?
İnce şeyler, küçük şeyler, büyük şeyler.
Ve ben boyuna düşünüyorum seni,
şairin dediği gibi.

Ellerini düşünüyorum.
Yumuşak, tutkulu, hoyrat.
Nasıl okşarsın sevdiğin kadını?
Elini tutmak kelebekler uçurur mu insanın göğsünde?
Tanrı bilir nasıl sıcacıktır ellerin,
ilaç gibi gelir üşüyen kalbime.

Uzun uzun sohbetler düşünüyorum seninle;
bir soğuk akşamda, sarmaş dolaş bir koltukta.
Tek yastıkta uykular düşünüyorum, başım göğsünde.
Kahkahalar düşünüyorum,
nasıl çınlar içimde sesin, Tanrı bilir.

Sonbahar akşamları düşünüyorum.
Turuncu yapraklar, yağmurlar
ve el ele yürümek seninle.
Öpüşmek saçak altlarında, ağaçların gölgelerinde.

Şairin dediği gibi,
ben boyuna düşünüyorum seni.
Seni görünce
bir çocuk gibi saklanan gözlerimle.

ÜÇ YİRMİ BEŞ

Saat üç yirmi beş.
Açık denizin ortasındayım,
aramızda binlerce kilometre.
Yüzyıllar boyu uçurum.
Uykusuz bilmem kaçınıcı gecem.
Aynı soru tarafından yine avlanıp vurulduğum,
ölesiye kanayıp bir şekilde ölmekten kurtulduğum.

Hatırlıyorum söylediğin her heceyi,
kulağımda yaşayan her kelimeyi.
Ellerinin titreşimini,
saçımı yüzümden çekişini.
Yüzüm avuçlarının arasında,
ve dudakların...
Yüzümü ezberlemeye yemin etmiş
dudakların.
Sarılığını hatırlıyorum,
bırakmayışını.
Planlarını bize dair.
Dünya toz pembe ve
hiçbir şey bizi alt edemezken.

Sonra diğer sözlerini hatırlıyorum.
O nadide dünyayı paramparça edişini.
Şarkıda dediği gibi:
en sevdiğim aşkı kaybedişini.
Kalbime saplanan binlerce cam kesiğini,
seni istemiyorum deyişini.

Aramalarını hatırlıyorum sonra.
Hâlâ önemser gibi sesinin titreşimi,
seviyorum deyişini.
Söylediğin onca yalandan
kim bilir kaçınıcıydı.
İnanışımı o yalana.
Telefon başında bekleyişimi.
Sabaha ulaşmayan geceleri hatırlıyorum.

İçimin soğuyuşunu hatırlıyorum sonra.
Ayağa kalkışımı,
o karanlıktan çıkışımı
üstümden dökülen küllerle.
Konuşurken sesimi duyuyorum
uzaklardan.
İnsanlara gülüşümü görüyorum.

Sonra.
Aylar sonra,
çok sonra
birini görüyorum.
Konuşuyorum,
gülüyorum.
Onun elini tutmak istiyorum
öylesine bir anda.
Seni o kadar uzun zamandır
düşünmemişim ki.
Ellerim uzanmaya korkar oluyor birden.
Birden senin ellerin düşüyor aklıma.

Saat üç otuz yedi.
Açık denizin ortasındayım.
Ekimin ortasındayım.
Günlerden cuma oldu çoktan.

Adın günlerdir kovalıyor beni.
Günlerdir kaçıyorum,
başarılıyım kaçmakta.
Ta ki açık denizin ortasına kadar,
bir gece saatler beni avlayana kadar,
üstüme titreyişini hatırlayana kadar.

Sonra.
Sonrası cehennem.
Sonrası söylediğin yalanlar.
Sonra o soru da yakalıyor beni.
Söylediğin cümlelerden
hangisi doğru, hangisi yalan sahi?
Sahi bir an olsun sevdin mi beni?

Saat üç kırk iki.
Son kez soruyorum o soruyu kendime,
cevap beklemeden.
Son kez cevapsız bırakıyorum o soruyu.
Sevdin
yahut sevmedin.
Ne fark eder ki?

ÜÇ ELMA

Acının bile sonu var,
biliyorum.
Tutkunun sonu var.
Arzu dediğin şey külleniyor.
Dokunuşlar özensiz,
öpüşler hoyrat.
Tutku eriyip bitiyor öylece.
Kahkahalar eriyor.
Sonsuz gibi gelen gözyaşları sonra.
Sonra kuruyor yaşlar da.

İnce bir sızı ara ara
hatırladığımda.
Ama neyi hatırladığımda?
Neyi hatırladığımda?

Hâlbuki benimde
hâlâ sıcak,
hâlâ ıslak dudakların.
Hatırladığımda.

Hâlbuki dokunduğunda bana,
dokunduğumda.
Sadece vücuduna değil hayır,
ruhuna.

Dokunduğumda
açılmıştı her yara.
İyileştirmeye ya da öldürmeye
yeminli bıçaklar gibi öpüşlerin.
Bir yaraya pansuman yapar gibi
öpüşlerin.

Her şeyin sonu var,
biliyorum.
Peri masalları bile biter
gökten düşen üç elmayla.
Biri sana, biri bana
biri de hep hazır bekleyen
acımasız sona.

Tutkunun da sonu var
arzunun da.
Anlayışın bile sonu var,
biliyorum.
Sarılmaların,
duvar olmaların,
acıların ve kahkahaların.
Ama önce tutku mu biter
yoksa aşk mı,
lütfen söyle bana.

BİR NEFES UMUT

-I-

Ölmez de sağ kalırsak sevgilim,
kayıplarımız da olmazsa hani,
güneş doğarsa tüm sıcaklığıyla üzerimize,
dağılırsa bu kara, bu hasta bulutlar.
Yollara inersek bir de el ele,
sokaklara çıkarsak yeniden
yediden yetmişe.
Öpüşürsek kuytularda uzun uzun,
kahkahalar atılırsa en içten.
Hani ölmez de sağ kalırsak sevgilim,
bir de biterse bu hasret, bizi bitirmeden...
Umut işte.

-II-

Kayıplarımız oldu sevgilim,
kara haberler sardı dört yanımızı.
Ciğerimizin ta köşesi değil belki
ama köşesi işte birilerinin.
Birileri umudu kaybetti belki
bizden uzak bir yerlerde.

Ne kadar sürer ölüm acısı
milenyum çağında,
yirminci asırdan daha mı kısa?

-III-

Elimizdeki tek şey gökyüzü sevgilim.
Yarına dair,
umuda dair.
Haberler kara,
ölümler kara.
Öyle uzak geliyor günler,
geceler öyle kara.

Geçecek elbet,
elbet geçecek.
Sokaklarda insanlar.
Bir rüyadan uyanmış gibi,
bir rüyadan uyanmış gibi acılar.
Bir rüyadan kahkahalar...

Umut sevgilim
senin var olman bir yerlerde.
Benden uzak
nefes alman,
nefes vermen...
Yaşamam umut işte.

Mart 2020

DÜN

Ben dün ne yaptım biliyor musun?
Yağmur yağıyordu;
koştum sokaklarda,
adını haykıra haykıra koştum...
İnsanlar geçiyordu,
durdurup seni anlattım.
Çimlerde yuvarlandım,
çiçekler topladım belediyenin bahçesinden
ve onları bir bir denize attım...
Ben dün hiç korkmadım;
kışın ortasında denize daldım,
balıklara seni anlattım.
Bir ağaca tırmandım, ağladım...
Yağmur yağıyordu dün,
caddeler ıslaktı.
Yüreğimdeki kanlar yağmurla yıkandı...
Ben dün kâğıtlar aldım her yerden,
bir de küçük kutu buldum.
Oturdum, şiirler yazdım saatlerce.
Onları kutuya koydum
ve yağmurda ormana koştum.
Ben dün yağmurla yıkadım kalbimdeki tüm acıları.
Ve tüm pişmanlıkları sildim attım...
Kendime bile acımadım kalbimde.
Ve sonra yorgun odama döndüm.
Resmine baktım
ve sen kalbimde sınırsızca büyürken ağladım.
Ben dün seni daha çok sevmek için
kalbimi yaktım...

29 Aralık 2010

ÇAĞRI

Yeter artık!
Hadi dön gel.
Gelmişken kal.
Kalmışken sev.
Sevmişken gel...

21.07.2011

BEKLEYİCİ

Genç bir kadının beklediği gibi
denizlere giden Kaptan'ının gelmesini,
öylesine bir bekleyici gibi
bekliyorum dönmeni.

16.02.25

Seni özlemiyorum.
Sevmeyi,
sevilmeyi özlüyorum.

Seni özlemiyorum.
Sarılmayı,
sabah uyanır uyanmaz bir yüze bakmayı,
bir öpüşü tatmayı özlüyorum.

Seni özlemiyorum.
Kollarında uyumayı soğuk gecelerde,
yağmurlu sabahlarda biraz daha sokulup
gözlerimi kapatmayı özlüyorum.

Seni özlemiyorum.
Bir şeyler anlatmayı özlüyorum heyecanlı
ve dinlenmeyi ince bir tebessümle.
Senin için denilerek uzatılan bir dalı,
seversin diye yapılan bir tatlıyı,
baş ağrısına dizinde uyutarak ilaç olmayı özlüyorum.

Seni özlemiyorum.
Korkacağımda
ben korkmadan bir saniye önceki
“Korkma, buradayım” sarılmasını,
hasta olmadan hasta olacağını anlamayı,
hapşırmadan bir peçete uzatmayı özlüyorum.

Seni özlemiyorum.
Uyuyamadığım gecelerde
yalnız olmamayı,
beraber uykusuz kalmayı özlüyorum.

Seni özlemiyorum.
Sevgi; birinin ihtiyaçlarını
daha o ihtiyaç duymadan anlamak,
hissetmekmiş.
değer vermek, üstüne titremek,
ayağına taş değmesin,
kirpiği yere düşmesin istemekmiş.
Sevgiyi özlüyorum.

16.02.2025

3X1

Geçsin diye
içinden geçersin acılarını.
Geçecek güzel kızım.

Geçsin diye
içinden geçersin acılarını.
Geçecek güzel kızım.

Geçsin diye
içinden geçersin acılarını.
Geçecek güzel kızım.

Geçecek.

ZAMAN

Tek eksiğimiz zamandı bizim.
Kalmak için zaman...
Sevmek için zaman...
Yoktu, azdı.
Kalamadık.
Sevemedik.
Ölmeye bile zaman yoktu,
ölemedik.

7 Ekim 2011

VUSLAT VE VEDA

Sana gelmek istiyorum.
Mesafeler umurumda değil,
sana koşmak istiyorum.

Sana gelmenin heyecanını yaşamak,
o mutluluğu hissetmek istiyorum.

Kollarında hissettiğim
o tatlı huzuru bulmalıyım.
Ve dans ederken başımı göğsüne yaslamalıyım.
Yemek yapardık ya beraber,
o yemekleri tatmalıyım.

Sana gelmek istiyorum.
Mesafeler umurumda değil,
sana koşmak istiyorum

Sana gelince yavrusuna kavuşmuş
bir annenin mutluluğunu hissedeceğim.
Sana gelince
denizler dolacak aşkla.
Çiçekler açacak,
bahar gelecek dört yana.
Sana gelince
tüm şairler bizi anlatacak.
Sana gelince
tüm bilinmezlikler aydınlanacak,
kötülük kalmayacak dünyada.
Ben sana gelince
savaşlar bitecek,
açlık bitecek,
sefalet bitecek...
Sana gelince
bizim mutluluğumuzla
mutluluktan sarhoş olacak dünya.

Sana gelmek istiyorum.
Mesafeler umurumda değil,
sana koşmak istiyorum.

Sana geldikten sonra
gitmek zorunda kalmak istemiyorum.
Ama gitmek zorunda kalacağım.
O acıyı hissedeceğim senden giderken;
ezilecek kalbim,
solacak güllerim.
Gözlerim gece gündüz yaş dökcek.
Saniye sayacağım sana gelmek için...
Sana geleceğim
ve gönderecek beni,
bizim ötemizde bir güç.
Ve ben senden giderken
bir kez daha öleceğim.

Sana gelmek istiyorum.
Mesafeler umurumda değil.
Sana koşmak istiyorum.
Bir saniye için bile olsa
seninle olmak istiyorum.
Senin olmak istiyorum...

17 Şubat 2011

BİR KÜÇÜK İNANÇ MESELESİ

Dillere destan bir aşk olduğumuza
o kadar emindim ki...

Bilirsin, emin olmak inanmaktan gelir.
Kanıtla falan işi yoktur emin olmanın.
Her kanıt çürütülebilir çünkü bir başka gerçeikle.
Ama inanç o kadar kolay kırılmaz.

Bilirsin, ben söylemiştim sana,
her kadın sevdiği adama inanmak ister.
Delice, körce, körlemesine...
Her kadın sevdiği adama inandırır kendini.
Adamın hiçbir şey yapması gerekmez,
kadın istediği sürece.
Tüm gerçekler dökülse de önüne;
tüm gerçeklerin yalan,
bir oyun olduğuna inanır kadın isterse.
Kadın severse kırk yıllık doğruları yanlışlanır.

Dillere destandık, inandım.
Bin yılda bir gelir bir aşktık.
Gözlerimi boyadım, kulaklarımı tıkadım.
Seni bile duymadım,
kendimi duymadım.
Kendimle dahi savaştım,
inandım.

Ve bir gün açtım gözümü.
Önce sevmeyi mi bıraktım
yoksa inanmayı mı,
bilmiyorum.
Ama bıraktım.
Kendimi zorla tuttuğum o rüyadan
ben uyandırdım.
Bir gece ansızın,
artık inanmadım.

01.03.2025

01.45

SEVİLERİM HAKKINDA KARALAMA

Çok sevdim.
Ben hep çok sevdim.
Ben en çok seni sevdim.
Aşkın doğrusu yanlış olmaz derler.
Ben seni çok doğru sevdim.
Ben doğru aşkla yanlış adamı sevdim.

Sorun değil.
Ben hep yanlış adamları sevdim zaten.
Bana tüm çıplaklığıyla dürüst olduğunu sandığım,
her sözü yalan adamları sevdim.
Sözlere değil davranışlara inanmayı seçtim.
Davranışları bile yalan olan adamları sevdim.
Sadece renkleri değil
griliklerini de kabul etmeyi öğrendim,
griyi sevdim.
Çocukların masumiyeti,
arzuların tüm şehvetiyle sevdim.
Varımı yoğumu ortaya koyarak
canım pahasına sevdim.

Belki de yanlış sevdim tüm sevilerimi,
bilmiyorum.
Ama hep yanlış adamları sevdim.

En güzel yanlışım sendin.
Ben en çok seni sevdim.

09.11.2021

İyileşmek;
bir yeşil deniz, bir mavi huzur, bir turunç kokusu...

YASEMİN

Gözlerini açınca bir çift göze bakmak,
gözlerini kapatınca bir nefesi dinlemek,
yüzüne düşen saçlarının çekilmesi uyurken
sabahı gülüşünden öpmek...

Korkmak bazen kendinden, kalbinden.
Hissetmek kalbini, sakinleşmek.
Küçük bir kelimenin içini yıkaması,
bir dokunuşla ilaç olmak,
iyileşmez dediğin yaralara
iyileşmek, iyileştirmek...

Ama bunun için dokunmamak, hayır.
Yaralarıyla sevmek, yaralarınla sevilme,
yara izlerinden öpülmek şefkatle,
yara izlerini öpmek...

Kitaplar almak heyecanla,
yüzmek dağlarla çevrili sulara,
okyanuslarda.
Bir öyküyü konuşmak uzun uzun,
bir mehtapta şiirler okumak,
aşkla ve bir şişe şarapla...

Kedileri beslemek gittiğın her yerde el ele,
çocuklara gülümsemek şefkatle.
Bir köpeğın başını okşamak,
bir güvercinin uçuşuna dalmak.
Toprağaya dokunmak,
bir ağaca sarılmak birlikte;
yan yana, soluk soluğaya doğa olmak...

Ses gelmesi evine, içine bahar gelmesi.
Çiçekler açması ruhunun en derininde.
Bir çift göze bakmak ve ısınmak
soğuk kış günlerinde.
Sıcak yaz gecelerinde
bir gülümsemeyle ferahlamak.
Yol olmak, yoldaş olmak,
aşk olmak birbirine...

12.07.2025

Kitappad
.com

Kitaplobi
.com

Kitapşeyleri
.com